

TEMMUZ- AĞUSTOS GÜNDEMİ

Emperyalist Oyun Bozulmalıdır

İrfan AYDIN

Avrupa'nın ve ABD'nin desteklediği terör örgütü PKK ile savaşında, Türkiye'nin milli servetini tüketmesi sağlandı. Körfez savaşında en büyük ekonomik zararı biz gördük ve tazmini konusunda adım atılmadı. Ve ardından IMF programları ile artık bir daha belimizi doğrultamayacağımız bir sürece sokulduk. Bu duruma düşmemizde bizim politikacılarımız da görevlerini yerine başarıyla getirdiler. SSCB'nin çözülmesinden beri, bu coğrafyadaki sınırların karalılığı artık sorgulanabilir oldu. Türkiye'nin sınırları da tartışma konusu. Anadolu'da ulusal bir yapılanmanın her zaman karşısında olmuş, sermaye oligarşisi, Sykes-Picot ve Sevr ile gerçekleştiremediği projesini bugüne de taşıdı. Simdi ilk etapta Türkiye'ye biçilen iki rol var. Kıbrıs'tan vazgeçerek Doğu Akdeniz'deki oyundan dışlanmak ve Irak Operasyonu ile ABD'nin piyonu olmak. ABD bizi yıldırma için Lozan'ın kabul edildiği tarihte senaryosunun Türkiye'yi hedef aldığı açık olan bir tatbikat yaparak bize gözdağı veriyor. 20 Temmuz 2002 tarihli Milliyet gazetesine göre "*Hedef ülkede çok yıkıcı, büyük bir deprem oluyor. Aynı zamanda devletlerarası anlaşmazlıklara bakan Dünya Mahkemesi bu ülkenin sınırlarıyla ilgili olarak aleyhinde bir karar alıyor. Bunun üzerine ordu yönetime el koyuyor. Mahkemenin kararına öfkelenen generaller dünya için çok stratejik bir deniz yolunu bloke ediyor. Karşılığında Birleşmiş Milletler bu ülkeye uluslararası yaptırım uygulanmasına karar veriyor. Ardından, kitle imha silahlarına sahip olduğu varsayılan bu ülkeye ABD'nin havadan müdahalesi ve kentlerini işgal etmesi gündeme geliyor*" Dikkat edilirse bu senaryonun Türkiye'yi hedef aldığı açıkça gözüküyor.

AB'den sadece takvim almak için öne sürülen her dayatmayı kabullenen siyasiler. Bu sürecin sonunun AB üyeliği olmayacağını gayet iyi biliyorlar. İrlanda halkı, genişlemeyi veto edeceğini bile duyurdu. AB yöneticilerinin hiç biri demokrasinin gereği kendi halklarının istemediği bir kararı alamazlar. Üstelik AB üyeliği sürecinde Macaristan, Polonya gibi görece hacimli ülkeler de varken sıranın bize geleceği saf bir inanış sadece. Yalanlar üzerine kurulmuş AB üyeliği süreci, IMF politikaları ile birlikte Türkiye'nin gücünü emen daha da kötüsü gençliğinin özgüvenini sıfıra indiren bir süreç. Ecevit'in Derviş'i çağırdığı günlerde Makovsky'nin, Türkiye'ye, uluslararası finans çevreleri ile ilişkili, muhtemelen bakan düzeyinde bir temsilci gönderilmesi konusunu gündeme getirmesini hatırlayın. Bir borç ödetme ve bağımlı yapı kurma programı olan IMF programları, Türkiye'yi hızla borçlarını çeviremeyeceği bir sürece ve durgunluğa sürüklüyor.

Yakın bir gelecekte olacak ve büyük can kaybının yanında ekonomimizi yıkacak Marmara Depremi ile yabancılar bizden fazla ilgileniyorlar. Depremden önce Türkiye'ye yatırım yapmıyorlar, nasıl olsa depremden sonra hepsi onların olacak. Biz de yabancı yatırım gelsin diye ne yapacağımızı şaşıyoruz. Türkiye'nin bu yok olma sürecinden kurtulabilmesi için radikal kararlar alınması gerekiyor.

- Türkiye, ABD'nin Irak operasyonundan her açıdan olumsuz etkilenecek. Ambargoya rağmen Güneydoğu Anadolu için önemli olan sınır ticaretinden, turizm gelirlerine, borçlanmanın zorlaşmasından, döviz kaçışa kadar pek çok olumsuzluk ile karşılaşacağız. ABD'nin Irak operasyonunu sonuçlarından bizim için en önemli olanı Kürt grupların, bir Türkmen Şehri olan Kerkük'ün de dahil olduğu bir devlet kurmak istemeleri, işte bu durumda, Kuzey Irak'a girip Musul –Kerkük'ün Kürtlere kalmasını önleyecek bir strateji geliştirilmeli. Irak'ın toprak bütünlüğü, petrolden pay ve

Türkmenlerin güven altına alınması karşılığında garanti edilmelidir. ABD'nin Bosna ve Kosova ile Avrasya'nın batısını, Afganistan ile doğusunu kontrol altına aldığını, Irak ve ardından İran'a müdahale ederek bütün petrol yollarını denetlemeyi amaçladığını, bunu da kendi petrolü olmasına rağmen yapmasının nedenlerinin, ekonomik rakipleri, Avrupa ve Çin ile Japonya'yı denetlemek için yaptığını farkına vararak bölge ülkeleri ile ilişkilerini güçlendirmemiz gerekiyor. Türkiye bölgede Avrupa ve ABD'nin arasındaki rekabeti kullanmalı, bölge ülkeleri ile işbirliğini de gözetken bir strateji geliştirmelidir. Orgeneral Tuncer Kılıç'ın Rusya ve İran ile ittifak yapma önerisi de böyle bir stratejiye işaret ediyordu.

- BOR'da tekel konumuna gelip, gerekirse satışları durdurarak fiyatları yükseltmeli, teknolojik imkanlar yaratılıp katma değeri yüksek ürünler satılmalıdır.
- Yabancı sermaye gelecek safsatası bir kenara bırakılarak. IMF'ye borçları Deprem Sonrası'na kadar askıya aldığımız söylenerek. İstanbul'un bir bölümünün tasfiyesi ve yeni şehirlerin kurulması projesi başlatılmalıdır. Bu proje 10 yıla yakın bir süre büyük istihdam ve büyüme olanakları yaratacak, sayısal planlamaya geçiş ve sayısal para kullanımına geçiş ile yeni bir teknik devlet yapılanması kurularak, yolsuzluklar, bürokrasi azaltılıp denetlenebilir bir siyasi yapı ve devlet mekanizması kurulmalıdır.
- Kıbrıs, sadece moral anlamıyla bile bu süreçte çok önemlidir. Hukuksal boyutunda tamamen bizim haklı olduğumuz ve aşağılık bir planla, ambargolar yolu ile Kıbrıs halkının bezdirilmesine dayanan yöntemlerle AB'ye giriş yönünde tavır almalarının sağlanmaya çalışıldığı süreç durdurulmalı ve Kıbrıs'ta zaten bir sorun yoktur, iki ayrı devlet vardır tezi ile son nokta konulmalıdır. Kıbrıs'ta yenilen bir Türkiye, bütün özgüvenini kaybederek hızla sömürgeleşmeye gidecektir.
- Bizi potansiyelimizin altında bir, gelişmeye mahkum edecek AB sürecini kesip, GB'den çıkılmalı, AB ile farklı anlamda bir serbest ticaret anlaşması yapmanın koşulları aranmalıdır. Bizi üçüncü ülkelerle ekonomik ilişkilerimizde bağlayan GB'den sonra, Çin, Hindistan, Güney Kore, Japonya, Rusya, Ukrayna, İran, Kazakistan, Özbekistan, Türkmenistan ile ekonomik ilişkilerin geliştirilmesine yönelik imkanlar araştırılmalıdır.
- ABD, piyasa koşulları içinde çözemediği durgunluk sorununu, savaş ekonomisi ile çözmeyi hedefliyor. Zaten ABD'de Enron, Worldcom ile başka bir boyutu da öne çıkan ve 2000'nin başından beri süregelen durgunluk, piyasa sisteminin her sorunu çözeceği safsatasının da sorgulanmasını gerektiriyor. Sayısal planlamaya dayalı, teknik devlet anlayışı ile, yeni bir karma ekonomi modelini, kalkınma ve büyüme hamlesini gündeme taşımamız. ABD ekonomisinden kaynaklanan durgunluk bütün dünyayı etkilediğinde, gelişmiş ülkeler korumacılık yöntemlerine yeniden başvurdıklarında Türkiye'de bu senaryoya hazırlıklı olmalıdır.

Günlük siyasi gelişmeler izlendiğinde Kemalistler için hayal kırıklığı kaçınılmazdır. CHP, altı okun ancak bir sembol olduğunu söyleyen başkanı ile IMF'ci Derviş'in ve AB'ni peşinde, DSP, altına imza attığı yasaların hesabını veremez halde, BCH, ulusal tavrına rağmen, projesiz hatta sunulan projeleri anlayamaz durumda CDP, Kemalistleri bir hedefe götürmenin çok uzağında, gençlere değer vermeyen, sözde akıl adamlar yapılanması. İşte bu şartlar altında Kemalistler, öncelikle, dürüst, ilkeli, tutarlı bir ideolojik birikime dayanan, ülke sorunlarına çözüm öneren programları ile ortaya çıkmak, Atatürkçülük adı altında kendilerine dayatılan, imam – cemaat yapılanmasını kırmak zorundalar.